

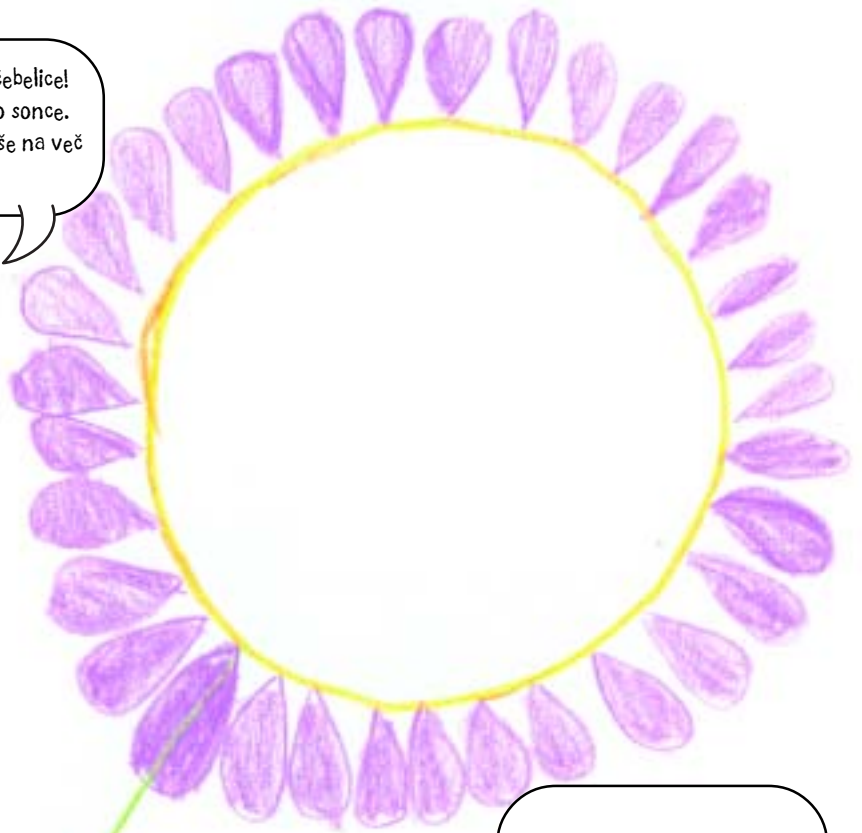
MEDDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

ŠTEVILKA 14

Pozdravljeni, medvedki in čebelice!
Že nas greje spomladansko sonce.
Sedaj boste prav gotovo šli še na več
izletov.

V rožo nariši ali pa napiši, kaj
ste počeli na prvem spomla-
danskem izletu.

SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

Na črte napiši svoje ime in rod, iz
katerega prihajaš. Nad žep pa nariši
veščine, ki si jih osvojil.

ZARADI DOSTOJNE DRŽE
GA IMENUJEMO **KRALJ** GOZDA.
VENDAR JE TA KRALJ ŽELO
BOJEČ IN PREVIDEN. ČE
PA JE NAPADEN, SE
ODLOČNO BRANI.

JELEN

VELIKOST IN MOČ JELENA
SE KAŽE V RAZVITOSTI
NJEGOVEGA **ROGOVJA**.
ROGOVJE MU ODPADE
APRILA IN MU TAKO
ZAČNE POGANJATI NOVO.

PRI JELENIH JE V VELJAVI
MATRIRHAT. MLADI
JELENI IN SAMICE-KOŠU-
TE ŽIVJO V ČREDI, KI
JO VODI ENA VODNICA.
SAMOTARIJO LE STARI
SAMCI.

KAJ JELEN JE?

JELEN IMA NAJRAJE ŽELOD,
TRAVO TER DREVESNO SKORO.

SIMONA

Miša in Teni

Babica mi je povedala, da ima vsak človek svojo zvezdo. In jaz sem svojo že našla. Preprosto se mi je zasmejala skozi okno moje sobe. In postala moja zvezda. Ampak moja zvezda je muhasta, včasih je kar ni. Potem pa se spet prikaže tam nad sosedovim dimnikom, malo pomiglja in mi pove zgodbico. Moja zvezdica pozna na tisoče zgodb. Zadnjič mi je povedala zgodbo o mali vesoljčici Miši in njenih prigodah.

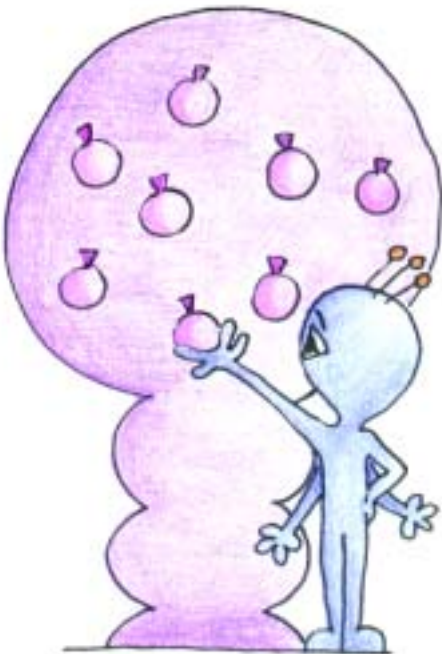
Na planetu Bibo, nedaleč stran od moje zvezde, so živali Brgoni. Bili so prijazno ljudstvo, vendar prav hecni na pogled. Imeli so veliko glavo na majhnem telesu, dva para rok in en par nog. Najlepše pa so bile njihove oči, velike in temne. Bili so izredno prijazni, niso poznali vojn ali preprirov. Ves ljubi dan so lenarili, saj je njihova hrana rasla na prav posebnih drevesih, ki so jim rekli Mokoje drevesa. Na teh posebnih drevesih so rasli rožnati plodovi, podobni našim slivam, a veliko večji. Če je bil Brgon lačen, je odšel do drevesa in si odtrgal sadež. Mali Brgoni so se po cele dneve igrali, njihove mamice so klepetale in pletle, očki pa so gledali tekme glavobrca na velikem skupnem televizorju. Glavobrc je bila posebna igra Brgonov.

Tako je življenje potekalo popolnoma umirjeno, vsi so se imeli radi in nihče ni bil nesrečen. Le mala Brgončica Miša se je vedno spraševala, kaj vse

ponuja vesolje. Njen dedek ji je namreč za rojstni dan podaril svoj ladijski dnevnik, ki ga je pisal na svojem potovanju proti Ahneju, modrem planetu. Miša si je zelo želela videti Ahnej. Vedela je, da na koncu mesta, v tisti zapuščeni stavbi, stoji mala vesoljska ladja, ki jo je zgradil prav njen dedek. In nekega dne se je odpravila tja. S seboj je imela košaro, polno sadežev z drevesa Mokoje. Vesoljska ladja je bila vsa zaprašena, saj je že več let ni nihče uporabljal. Miša je najprej očistila okna ladje, nato pa se je usedla za krmilo. Košaro je postavila na sedež poleg sebe. Ogledala si je krmilno ploščo, poiskala zavore, krmilo in kar kmalu ji je bilo jasno, kako se vodi taka vesoljska ladja. Brgoni so namreč zelo bistri. Miša je pritisnila na nekaj gumbov, premaknila nekaj ročic in že se je odprla streha zapuščene stavbe in vesoljska ladja se je počasi dvignila. Še nekaj ukazov in ladja je zapustila ozračje planeta Bibo. Miša je vnesla koordinate planeta Ahnej, vključila avtomatskega pilota in se odpravila raziskovat ladjo. Sploh ni opazila, da ni pravilno vnesla koordinat. In tako je ladja, namesto da bi potovala proti Ahneju, letela neznano kam v širno vesolje.

In medtem ko se je čedalje bolj oddaljevala tako planetu Bibo kot planetu Ahnej, je Miša brezskrbno hodila po ladji, gledala skozi okna in opazovala vesolje, ki je bežalo mimo nje. Grizljala je sadež z drevesa Mokoje in uživala svobodo. Naenkrat pa se je na ladji sprožil alarm. Miša je stekla v kontrolno sobo, kjer jo je avtomatski pilot opozarjal na bližnje

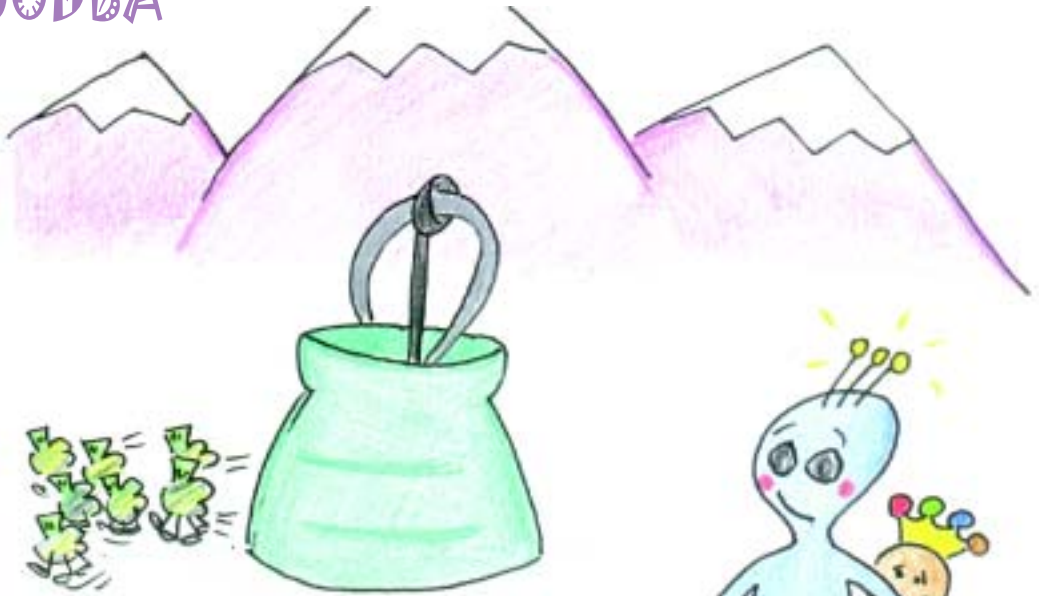

strmoglavljenje. In res, ladja se je hitro približevala lepemu, rožnatemu planetu. Miši je bilo hitro jasno, da je zgrešila smer in da planet pred njo ni Ahnej, ki ga je obiskal njen dedek. Izključila je avtomatskega pilota in sedla za krmilo. Ravno pravi čas je dvignila vesoljsko ladjo, da se ni zaletela v rožnato goro. Miša si je že oddahnila, ko se je alarm znova vključil. Tokrat jo je opozarjal, da bo ostala brez goriva. Miši ni preostalo drugega, kot da je poskusila pristati. Med rožnatimi gorami je opazila prelepo zeleno dolino, ki je bila kot nalašč za pristanek. Ker ni še nikoli pilotirala vesoljske ladje, kaj šele pristajala, je bil prvi pristanek bolj trd, a ladje ni poškodovala. Ko ji je računalnik sporočil, da je ozračje na tujem planetu primerno tudi za Mišo, se je splazila na plano. Ravno pravi čas, da je opazila, da se ji iz daljave približujejo nenavadna vozila. Miša se je odločila, da se bo rajši skrila. Tla je prekrival zelen pesek, a nedaleč proč je stala ogromna rožnata skala. Stekla je tja in skrivaj opazovala vozila, ki so bila že prav blizu. Ko so se nenavadni premikajoči se stroji ustavili, so iz njih zlezla še bolj nenavadna in grozna bitja, ki so bila mnogo večja kot Miša, imela so zlobne oči in ogromna stopala. Radovedno so obstopila Mišino vesoljsko ladjo, si jo ogledala od znotraj in zunaj, jo celo poskušala zagnati, a na srečo ni bilo dovolj goriva. Bitja so skomignila z rameni, pogledala v nebo, kot da je ladja sama padla od nekje tam, nato pa so se odpeljala v smeri, iz katere so prišla. Miša je stopila izza skale, gledala za čudnimi stvori, nato pa se odpravila v drugo smer. Poiskati je morala nekoga, ki ji bo pomagal priti do goriva, da se bo vrnila domov.

Ni hodila prav dolgo, ko je pred sabo zagledala gozd dreves, ki pa niso bila podobna domačim Mokok drevesom. Vendar je vseeno brez strahu stopila v gozd. Nenadoma je dobila občutek, da jo nekdo opazuje. In res, kmalu je na stezi pred sabo zagledala drobno postavico, ki ji je pomignila, naj se ji približa. Miša je stopila do postave, ta pa je iztegnila prst, se dotaknila Mišinega čela, nato pa spregovorila v jeziku Brgonov. "Pozdravljena, mala Miša. Jaz sem Teni, mladi kralj tega planeta, ki se imenuje Filin. Skrivam se v gozdu, ker so mene in moje ljudstvo iz našega mesta pregnali zlobni Gnajsoni. Tega ne veš, ampak prav ti nam lahko pomagaš." Miša je bila navdušena nad malim Tenijem in mu je z veseljem obljubila pomoč, hkrati pa ga je prosila za gorivo za svojo malo vesoljsko ladjo. Teni je spregovoril: "Tvojo ladjo poganja gorivo, ki na našem planetu teče v potokih. Nimamo pa Mokok dreves in rožnatih Mokok sadežev. In prav sok iz teh sadežev je orožje proti zlobnim Gnajsonom. Sok bomo skrivaj zlili v vodnjak sredi mesta in kmalu se bodo vsi Gnajsoni pomanjšali v velikost moje roke. Podari nam košaro s sadeži, mi pa ti bomo podarili dovolj goriva, da se vrneš na svoj planet." Miša jim je podarila polno košaro sadežev, le enega je obdržala za popotnico na poti domov. Nato sta skupaj s Tenijem opazovala, kako so modri možje s planeta Filin pripravljali sok, ki bo pomanjšal Gnajsoni. Ponoči sta se Miša in Teni splazila v

mesto in neopaženo vlila sok v mestni vodnjak. Nato sta se vrnila v gozd in zjutraj sta skupaj opazovala, kako so iz mesta bežali čisto majčkeni Gnajsoni. Teni in njegovo ljudstvo se je veselilo in vriskalo in vsi so hoteli stisniti Mišino drobno roko. Miša se je veselila skupaj z njimi, vendar je kmalu začutila domotožje in si zaželela, da bi bila doma. Teni je začutil, da je žalostna, zato je takoj ukazal, naj ji pripravijo gorivo. Medtem ko so Filinci polnili rezervoar Mišine ladje, sta se Miša in Teni poslavljala. Obema je bilo hudo, da se morata posloviti. Teni je Miši podaril rožnat mineral. Pojasnil ji je, da jima bo služil kot nekakšen telefon. Prek minerala se bosta lahko pogovarjala tudi, ko bo Miša doma, na svojem planetu. Miša pa je Teniju podarila star dedkov obesek, ki ga je našla na ladji, da ga bo spominjal nanjo. Nato pa je vzletela in se odpravila domov.

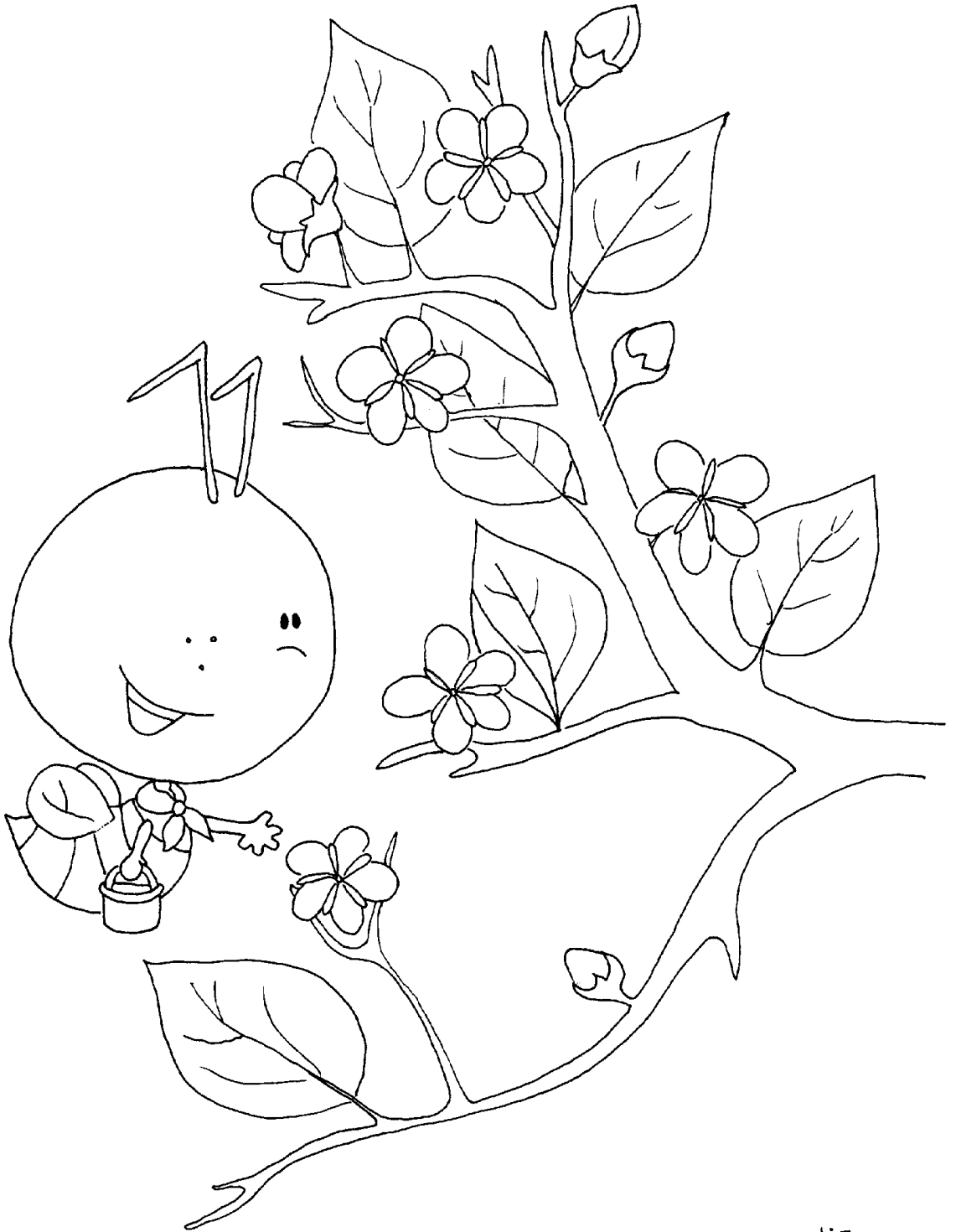
Ko je zapustila ozračje planeta Filin, je vključila avtomatskega pilota in vnesla koordinate domačega planeta. Tokrat je dvakrat preverila, če se slučajno ni zmotila. Pot je potekala mirno, le nekaj asteroidov je srečala in v daljavi je mimo švignil komet z bleščečim repom. Še preden bi ji lahko postalo dolgčas, je zagledala planet Bibo. Varno je pristala v zapuščenosti stavbo na robu mesta, pospravila ladjo in se odpravila domov. V rokah je nosila Tenijev rožnati mineral. Ko je prišla domov, je mamo sicer že skrbelo, kje se Miša potika, a da je potovala po vesolju, ji ni verjela. Očka pa je bil tako zatopljen v tekmo glavoborca, da še opazil ni, da je Miša izginila.

Ko je mala popotnica povečerjala, je opazila, da je rožnati mineral zažarel. Teni ji je pustil prvo sporočilo.

Moja zvezda mi ni povedala prav nič več, zato ne vem, če se je Miša še kdaj potepala po vesolju. Ne vem, če so Gnajsoni še kdaj povzročali težave Teniju in Filincem. Zagotovo pa vem, da Miša in Teni nista nikdar pozabila drug na drugega.

Pogled v nebo

Ko ponoči pogledamo v nebo, vidimo mnogo prelepih zvezd. Izven mesta, daleč stran od luči, jih lahko vidimo kakih 3000. V mestu pa seveda še zdaleč ne tako veliko.

OZVEZDJA

Oblike, ki jih tvorijo zvezde na nebu, so ljudem povsod po zemlji burile domišljijo. V njih so videli razne podobe živali, junakov iz slavnih zgodb ali nenavadnih predmetov. Danes poznamo številna ozvezdja, kot so Veliki voz, Mali voz, Orion, Bik, Škorpion in številna druga. To so ozvezdja, ki jih vidimo s severne poloble, južno od ekvatorja pa vidijo druge zvezde in zato tudi druga ozvezdja. Najbolj poznano ozvezdje na južni polobli - Južni križ. Ker se Zemlja vrti, imamo občutek, da ozvezdja ponoči počasi potujejo po nebu.

ZVEZDE

Na prvi pogled se nam zdi, da so vse zvezde enake. Opazimo pa, da so ene večje in bolj svetle kot druge. Na nebu je več različnih vrst zvezd. Ene so tako velike kot naše sonce, nekatere pa so 100 ali 200 krat večje in nekatere 100 krat manjše od njega.

KOMETI

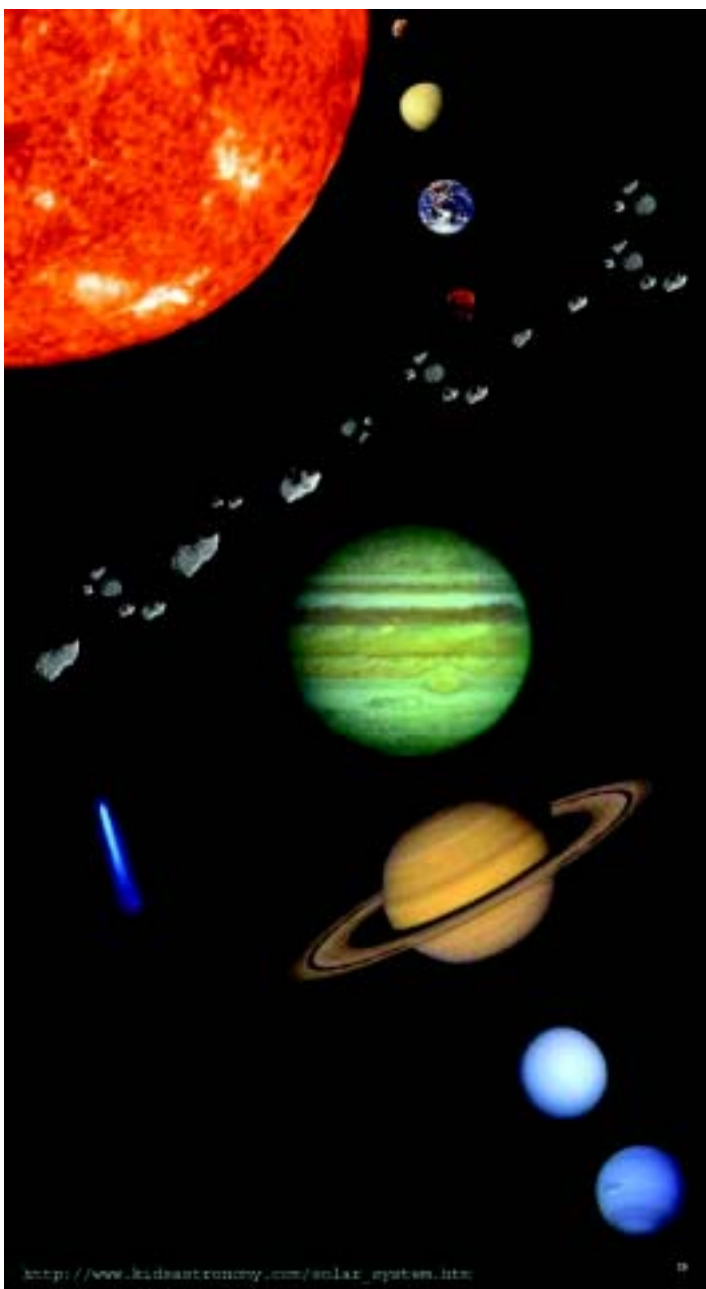
Komet je iz prahu in ledu – nekaj takega kot umazana snežena kepa. Ko se približa soncu, se začne topiti in dobi prelep rep. Večina misli, da je rep vedno za kometom, pa ni tako. Lahko je tudi pred njim, odvisno od položaja sonca. Če komet leti proti njemu, bo rep zadaj, če pa leti proč od njega, bo rep spredaj.

PLANETI

Planeti so nebesna telesa, ki krožijo okrog sonca. Poleg tega se sučejo tudi okrog lastne osi, zato se na planetih menjujeta dan in noč. Okrog našega sonca kroži devet planetov. Najbliže soncu je Merkur, nato mu sledijo Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun in Pluton.

SATELITI

Okrog planetov krožijo sateliti. Naš planet Zemlja ima le en satelit, ki ga imenujemo luna ali mesec. Nekateri planeti imajo več satelitov, Jupiter jih ima celo 28. Sateliti nimajo svoje svetlobe. Z Zemlje je le videti, kot da luna sveti, ker odseva svetlobo sonca. Okoli Zemlje krožijo tudi umetni sateliti, ki jih je v vesolje izstrelil človek s pomočjo posebnih vesoljskih ladij. S pomočjo umetnih satelitov vremenoslovci napovedujejo vreme, otroci gledate satelitsko televizijo, znanstveniki pa opazujejo naravne pojave na zemlji.

ASTEROIDI

Asteroidi so velike skale, ki se nahajajo v vesolju. Med Marsom in Jupitrom se nahaja pas asteroidov, sestavljen iz več milijonov skal, ki krožijo okrog sonca. Nastali so verjetno v času, ko se je oblikovalo osončje, ko so nastajali planeti. Zaradi prevelike privlačne sile Jupitra se niso mogli združiti v planet, ampak so ostali vsak posebej.

ZVEZDNI UTRINKI

V jasnih poletnih nočeh se pogosto pripeti, da čez nebo poleti svetleči se zvezdni utrinek. Utrinke znanstveniki imenujejo meteorji. To so delci planetov ali kometov, ki so prileteli v zemljino ozračje. Zaradi velike hitrosti se v zraku vnamejo in zasvetijo. Večina jih pogori še preden padejo na Zemljo.

SONČNI SISTEM

Sončni sistem sestavljajo sonce in vsa nebesna telesa, ki krožijo okrog sonca. To so planeti, sateliti, asteroidi, kometi ter meteorji.

GALAKSIJA

Naš sončni sistem pripada veliki skupini zvezd in planetov, ki ji pravimo galaksija. Vesolje sestavlja nešteto galaksij različnih oblik. Naša galaksija je v obliki zavite kače. Ob jasnih nočeh vidimo na nebu svetlečo se podolgovato meglico, ki ji pravimo rimska cesta. To so zvezde naše galaksije.

OBSERVATORIJ

Znanstveniki opazujejo zvezde in druge pojave na nebu iz observatorijev. To so posebne zgradbe, navadno postavljene na vrhu hriba izven mesta. V

njih stojijo veliki teleskopi, ki nam s pomočjo ukrivljenih ogledal približajo nebesna telesa. Največjega teleskopa trenutno ni na Zemlji, ampak potuje po vesolju. To je Hubblov teleskop. Posnetki zvezd s tem teleskopom so izredno natančni, saj ga v vesolju ne ovira zemljina atmosfera, ki je polna drobnih delcev, zaradi katerih je pogled moten.

Z vodom se lahko odpravite na večerno opazovanje zvezd. S seboj vzemite zvezdno karto, daljnogleda in armafleks. Hrib, ki je bolj stran od luči, bo ravno pravi kraj za opazovanje. Lahko se greste igro, kdo najde več ozvezdij! Pozorni bodite tudi na planete – od zvezd se ločijo po tem, da ne utripajo. Ne pozabite na topla oblačila.

Napisala Tjaša,
narisala Katarina

Vir: <http://www.kidsastronomy.com/>

Pomarančni parfe

Sestavine:

1 jajce

1 rumenjak

65 dag sladkorja

140 dag pomarančnega soka (sveže stisnjene)

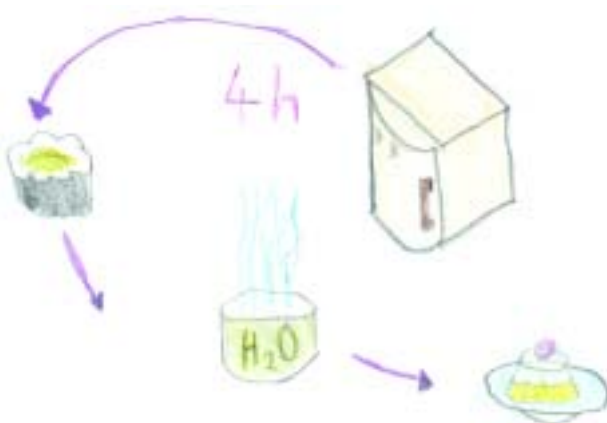
sok polovice limone

190 dag stepene smetane

Potek dela:

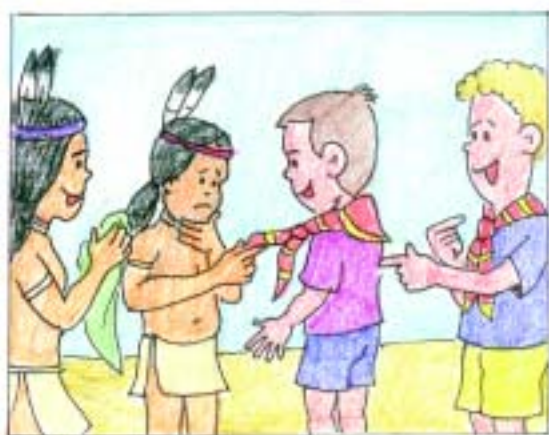
Jajce, rumenjak, sladkor, sok limone in pomaranče stepamo v kozici nad zelo majhno temperaturo toliko časa, da se krema nekoliko zgosti. Nato jo ohladimo in ji dodamo stepeno smetano. S to kremo napolnimo modelčke ali jogurtove lončke in postavimo v zmrzovalnik za 4 ure. Pred serviranjem modelček ali lonček postavimo za nekaj sekund v vročo vodo in kremo prevrnemo na krožnik. Postrežemo lahko s svežim sadjem in sladko smetano. Odlična osvežitev za prihajajoče poletne dneve.

Dobertek!

Recept je napisal Komad,
narisala pa Jošt in Ožbej

Časovni stroj 3.del

Zeleni Jurij

Jurjevo je star pomladanski praznik, ki so ga nekoč praznovali verjetno po vsej Sloveniji. Do danes so se ohranili spomini nanj, najboljše v Beli krajini in na Koroškem. Jurjevo se praznuje na dan sv. Jurija, 23. ali 24. aprila. Sv. Jurij je bil med ljudmi zelo priljubljen

svetnik, še posebno med vitezi. Zanje je predstavljal vzor, saj je drzno pokončal zlobnega zmaja. Vendar pa hrabri sv. Jurij nima kaj dosti opraviti z jurjevanjem, saj je to praznovanje nastalo že mnogo let pred svetnikovim rojstvom.

V Beli krajini je jurjevanje otroški praznik. Nekoč so se otroci iz Bele krajine na jurjevo zbrali na gričku v bližini Črnomlja. Izbrali so enega izmed fantov ter ga odeli v sveže zelene brezove veje. Poimenovali so ga Zeleni Jurij. Medtem so dekleta z rutami in cvetličnimi venci okrasila smreko, ki so jo že prejšnji dan posekali in oklestili vej. Smreki so rekli "maj". Ko je bilo vse pripravljeno so šli v sprevodu v mesto, spredaj so fantje trobili na lesene trobente in frule. Za njimi je korakal Zeleni Jurij, ob

njem so nosili okrašeno smreko. Zadaj so hodila dekleta in pela. Ko so prišli do glavnega trga v Črnomlju, so drevo prislonili ob najvišjo hišo. Tam so že čakale deklice, ki so hitro stekle k drevesu in z njega pobrale pisane rutice in druge okraske. Medtem so šli fantje z Zelenim Jurijem naprej do kamnitega mostu, kjer so Zelenemu Juriju sneli zeleno obleko in jo vrgli v vodo. S tem se je praznovanje končalo.

Tudi v drugih vaseh po Beli krajini je mladina oblekla fanta v Zelenega Jurija, odeli so ga v zelenje, v roko pa mu dali brezovo vejo, ki so jo okrasili z rdečimi trakovi. Zeleni Jurij je skupaj z drugimi fanti hodil od hiše do hiše. Pred hišnimi vrati so se ustavili in zapeli:

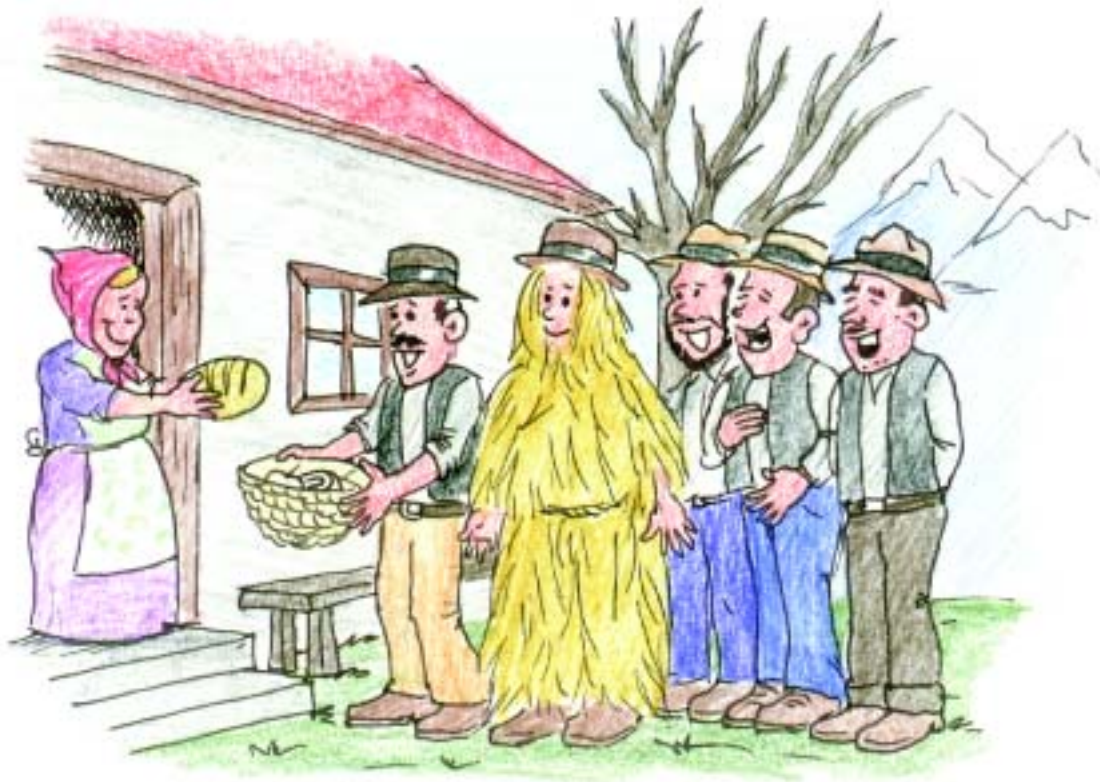
*Prošal, je prošal, pisani vuzem,
došal, je došal Zeleni Jurij,
donesel, je donesel pedenj dolgo travico,
laket dolgo mladico.
Dajte mu dajte, šta premorajte!
Dajte mu soli, da bojo debeli voli,
dajte mu pogače, da mu noga odskače!
Dajte mu groš, da bo došal sv. Jurij još!*

Ko so to odpeli, je Zelini Jurij živahno zaplesal ter začel uganjati norčije, gospodinja pa jih je obdarila z dobrotami, saj je verjela, da bo to hiši prineslo srečo.

Tako je hodila mladina od hiše do hiše tudi na Koroškem, Štajerskem in Dolenjskem. Na Koroškem na jurjevo še ni zelenja, zato so fanta ovili v slamo. Imenovali so ga Šentjurij. Pred hišo so zapeli:

*Sveti Šent-Juri
potrka na duri,
ma jeno blačo zeleno,
drugo rudečo.
Je prišel v deželo,
ga je že vse veselo:
tičice v grmovji,
kukovca v bukovji.
Rumene rožice lepo cveto,
se svetga Šent-Jurja veselo.*

Naslednji dan je sledila zabava. Na dom enega od fantov so prinesli zbrane darove in si z njimi pripravili gostijo.

Jurjevo je bilo nekoč tudi pomemben pastirski praznik. Na ta dan so začeli pastirji gnati živino na pašo na odda-

ljene travnike izven vasi ali pa na visoke planine. Več o pastirjih bos izvedel v naslednjem Medotu.

Slovarček narečnih besed iz belokranjske pesmice:

prošal je pisani vuzem *pisana velika noč je mimo*

došal je Zeleni Jurij *prišel je Zeleni Jurij*

donesel je *prinesel je*

pedenj *približno 20 cm, dolžina med stegnjenim palcem in mezincem*

laket *dolžinska mera (za platno), približno 275 cm*

mladica *mladika, mlada rastlina*

dajte mu, šta premorajte *dajte mu, kar premorete*

...da bo došal sv. Jurij još *da bo sv. Jurij še prišel*

napisala Tjaša

narisal Šeki

Vir: Niko Kuret: Praznično leto Slovencev 1, Družina, Lj. 1998.

Prepiri v vodu

Trot Skelo vam bo tudi tokrat svetoval, kako iz zagat.

Dragi trot Skelo!

Hodim v 3.a razred in sem pri tabornikih že od začetka osnovne šole. V našem vodu smo skupaj učenci iz 3.a in iz 3.b. B-jevci sploh niso že od začetka v našem vodu. Odkar so prišli, si stalno nekaj zmišljujejo. Ni jim všeč ime našega voda. Hočejo ga spremeniti. Vedno se zafrkavajo, nikoli se nočejo iti naše vodove igrice in ne ubogajo vodnice. Zato a-jevci mislimo, da bi morali imeti svoj vod posebej. Vodnici smo že stokrat rekli, naj jih pošlje stran. Pa jih noče. Kajne, da imamo mi prav?

Opica

Draga Opica, težave, ki se pojavijo pri prihodu večjega števila novih članov, imajo ponavadi isto zgodbo. V vašem primeru je to še toliko bolj izrazito, ker ste iz iste šole, a iz različnih razredov. Ne vem, če se a-jevci še spomnite, koliko časa ste skupaj izbirali vodovo ime, preden vam je bilo všeč. Vodnice ste navajeni, saj ste skupaj že tri leta. Prav tako ste bili že skupaj na taborjenju, kjer ste se najbolj navadili taborniškega reda.

Kot pravi taborniki ne smete bežati od prve težave, ki se je pojavila. Tudi vaše zavračanje b-jevcev ni najbolj pohvalno, saj se sploh še niste dobro potrudili, da bi se tudi oni dobro počutili v vaši družbi. Sploh pa ni nujno, da bi se b-jevci obnašali drugače, če bi bili

svoj vod. Verjetno v rodu tudi ni dovolj vodnikov in takšna rešitev sploh ni možna. Lahko bi se celo zgodilo, da bi b-jevci nehali obiskovati vodova srečanja, kar bi bila velika škoda. Taborništvo pa jim je očitno všeč, sicer ne bi hodili na vodova srečanja.

Zato bi bilo za vas, ki ste že izkušeni taborniki prav, da vodnici pomagata pri delu. Skupaj poizkusite b-jevcem razložiti, kaj pomeni biti skupaj v vodu in kakšen pomen ima ime vašega voda za vas, kot za člane rodu, ki vas pod tem imenom poznajo. Poizkušajte upoštevati tudi kakšno njihovo željo glede skupnega izleta ali igrice, ki se jo igrate. Tako bodo začutili, da postajajo pravi člani voda in da imajo tudi oni pravico odločanja. Mogoče jih ime voda potem ne bo več tako motilo ter bodo začeli bolj ubogati vodnico in se igrali z vami. In če jih pripravite še do tega, da gredo skupaj z vami na taborjenje, bodo postali pravi taborniki. In velike zasluge pri tem boste imeli a-jevci in vodnica. In to predvsem zato, ker niste takoj obupali in ste se skupaj lotili reševanja problema ter pridobili nekaj novih tabornikov.

trot Skelo
narisala Meti

IZ MEDOTOVEGA NABIRALNIKA

Dobila sva že prvo spomladansko razglednico. Kako sva se je razveselila! Najin nabiralnik nestrpno čaka še več pošte. Risbice, zgodbice, fotografije, razglednice... vse si rada pogledava. Tiste, ki so nama najbolj všeč, pa najdejo prostor tudi na straneh vaše revijice Medo.

Hrabri miški iščemo nove prijatelje

Hrabri miški obiskujemo drugi, tretji in četrti razred osnovne šole. Redno se udeležujemo taborjenj in zimovanj, kakor tudi vseh drugih taborniških akcij. Naši vodnici sta Monika in Maja, vsi pa pripadamo rodu Veseli veter. Smo navihani, kot vsi medvedki in čebelice v tej starosti. Želimo se srečati tudi z drugimi taborniki po Sloveniji. Vabimo vas na srečanje z nami!

Pišetejim lahko na naslov
vodnice: Monika Car, Levstikova
43. 9226 Moravske Toplice ali
pokličete na telefonsko številko:
031/594-183.

Medvedki in čebelice na zimovanju

Na zimovanju v Šmartnem na Pohorju se nas je med vsemi taborniki zbralo največ medvedkov in čebelic. Zimovali smo taborniki in Lendave, Bistrice in Murske Sobote v Prekmurju. Ponujamo vam nekaj utrinkov in fotografij z nepozabnega zimovanja.

Kaj je o zimovanju povedal Tarik: »Na zimovanju smo se imeli dobro. Najbolj sta mi bili všeč nočni igrice Napad na tabor in Ubežnik, med dnevnim programom pa signalni stolp in orientacijski pohod, ki ni bil težek. Ne bom pa pozabil, ko sem bil šest ur tiho in brez hrane zaradi večšine kurir. Seveda mi je uspelo.«

In Leon: »Hrana na zimovanju je bila še kar dobra. To je bilo moje prvo zimovanje, saj sem šele oktobra postal tabornik. Precej sem se naučil in zabaval. Odhoda na zimovanje sem se zelo veselil in komaj čakam na naslednjo taborniško akcijo.«

Aleš

BRUNDAMO BREŇČIMO

Kreativne delavnice RLA

V mesecu novembru smo MČ-ki iz rodu Louisa Adamiča vsako soboto uživali na kreativnih delavnicah.

Še celo naši vodniki so hoteli risati, lepiti pa packati z glino.

Spoznawali smo prednosti »timskega« dela...

BRUNDAMO BREŃIMO

Risali smo mir, kiparili svobodo, barvali enakost, iz smeti naredili Varuha čistega okolja, gradili prihodnost...

»To bo podmornica, a veš! Taka mirna podmornica, ne za vojno, ampak bo 'meta rožice gor!«

Na koncu pa smo vedno vse pospravili. No, vsaj potrudili smo se!

zapisala Jessie

		SESTAVIL: F. KALAN	JUTRANJA ZMRMAL NA RASTLINAH (NI SLINA)	ZMAGA PRI SAHU	MANJŠI MODEL VOZILA FIAT	KI, KO, KER, DA, ? VEJICA ŠKACE	PREBIVALKA ITALIJE	
		SMUČKE						
		KAR SE ZAPLENI						
ŽLAHTNA KOVINA ZA PRSTANE						KEMIJSKI SIMBOL ZA ALUMINIJ		4. IN 1.. ČRKA ABECEDA
PES, KI ČUVA OVCE								
OVČJI SAMEC						SVETILKA POJAV NA NOČNEM NEBU		
ŽILA, KI DOYAJAJA KRI (IZ CRK VANE)				DOTEKANJE	OČE			
4. IN 24. ČRKA ABECEDA		NEZNANKA V MATEMATIKI, ZNAK X	IME PEVKE SVAJGER					
KANTAVTOR SMOLAR			PALICA PRI PLUGU (NI ORKA)				JE V KATIONU IN ANIONU	
VEŠOLJSKO PLOVILO						KOŠČEK SUKANCA 22. IN 19. ČRKA ABECEDA		
					ŠTROGA SOLSKA KAZEN			
		ANDREJ KAROLI			SANKE, TUĐI KOŠARKAŠ BEĆIROVIC			

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelnice jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Izhaja trikrat letno. Številka 14, april 2002. Medota je zasnoval Malus (Miha Logar). Urednica: Katarina Drenik. Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelnice: Šeki (Jaka Bevč). Naslovnico je narisala Katarina Drenik. Ostali ilustratorji: Bizi (Igor Bizjak), Jošt Bizjak, Ožbej Bizjak, Meti Buh, Šeki (Jaka Bevč), Simona Primožič. Računalniška obdelava in oblikovanje: Bizi. Lektorica: Marta Lešnjak.

TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1001 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, faks 01/43 61 477, e-pošta: zts@quest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Grafična priprava: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

MEDOTOV NASLOV JE:

REVIJA TABOR,
PARMOVA 33,
1000 LJUBLJANA

email:
medo@rutka.net

Križanko je sestavil Franc Kalan, gesla je narisal Bizi.

Lepo se imej in čimbolje izkoristi
sončne spomladanske dni!

